

Prva nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2018.

Leda Festini Jensen

KAMO SU NESTALE BOJE?

Uloge:

Vjeverica Kaja

Vjeverica Maja

Vjeverić Vilko

Lisica Keti – službenica u uredu Izgubljeno/Nađeno

Sova Kaliopa – pomagačica pjesnika i pjesnikinja

Medo Nedo – popravljajč jastuka

1.SCENA:

Šuma. Noć. Mjesec i zvijezde. Čuju se ambijentalni zvukovi. Malo, pomalo razina svjetlosti se podiže. Nestaju scenografski atributi noći. Na šumu padaju sunčeve zrake.

PIJETAO (U OFFF-U) , Kukuriku!!!!

Vjeverica Maja i vjeverić Vilko izlaze na scenu, svaki iz svoje duplje u stablu. , alt+ctrl+shift+s]

MAJA:

Dobro

jutro Vilko!

VILKO:

(trlja oči) Jutro, Majo! Jutro Kajo!

MAJA:

Bolje protrljaj te oči Vilko. Tu sam samo ja. Kaja još spava.

VILKO:

Nemoguće. Još spava?

Vilko izvadi iz džepa mali štap i zabije ga u zemlju. Svjetlo pada, radi sjenu i pokazuje vjevericama koliko je sati.

Pa pogledaj koliko je sati.

*Maja i Vilko zajedno gledaju u sunčani sat.
Vrte glavicama.*

MAJA I VILKO Kajo, Kajo!

*Kaja izlazi iz rupe u stablu. Prilazi Maji i
Vilku. Namrgođena je.*

MAJA

Ohoho, netko je jutros jako loše volje.

VILKO

Nemoj se mrgoditi, dobiti ćeš bore.

KAJA

Nemojte me zezati. Stvar je vrlo ozbiljna.

VILKO

Sto mu prepečenih lješnjaka, nije dobro kad si već od zore tako loše volje.

MAJA

Samo reci Kajice. Spremno čeka odbor za rješavanje problema.

*Kaja duboko uzdahne. Napravi dramsku pauzu i namjesti se u pozu
osobe, to jest vjeverice, koja se sprema priopćiti svom bratu i sestri jako
važnu i dramatičnu vijest.*

KAJA

Moji su snovi izgubili boju!

VILKO Molim?

MAJA

(ispusti pritajeni urlik o prekrije rukom usta) VILKO A koju boju?

KAJA

Sve. I crvena, i zelena i plava, i žuta i narančasta i ljubičasta.

VILKO Pa...pa...pa kako...

MAJA Kako se to

dogodilo?

KAJA

Ne znam. Jednostavno sve što sanjam nije više u koloru.

VILKO I MAJA Uhhhhh..... Oohhh.... Brrr...

MAJA I

koliko dugo to već traje?

KAJA

(pokunjeno)

To traje već nekoliko dana ali nisam vam odmah htjela reći.

Vilko i Maja grle Kaju. Oni razumiju težinu problema, ne znaju kako joj pomoći ali svakako joj žele pružiti barem utjehu.. Maji se zatim "upali lampica" pa veselo poskoči.

MAJA

Ma sigurno si sanjala nešto iz daleke, daleke prošlosti pa zato nije bilo boja. Znas onako, kao što ih nema kao na prabakinim fotografijama ili u onim starim filmovima koje puštaju za Božić.

KAJA

Eh da bar. (uzdahne) Mislim da to nije moj slučaj. San je bio prilično moderan. Sanjala sam kako se , na svom novom biciklu, vozim po oblacima. I kako se u preskakanju s jednog oblaka na drugi natječem s pticama. Nema tu ničeg za crno-bijelu tehniku, zar ne?

VILKO

A možda , možda... (razmišlja, premišlja, smišlja) Možda je u snu bilo previše sunca. Pa su snovi izbljedjeli. Kao što izbljede crteži kada ih ostavimo da leže na suncu.

KAJA

(Niječno odmahuje) Bilo je oblačno.

Vilko i Maja uzdišu. Nemaju više ideja.

KAJA

Sve se odvijalo baš po pravilima jednog zdravog, mirnog i ugodnog sna. (duboko udahne i uzdahne) Osim što nije bilo boja.

MAJA

Snovi bez boja, kao nebo bez zvijezda!

KAJA

Ni žute, ni crvene, ni zelene.....samo crna i bijela. A kao što smo naučili u školi za vjeverice- crna i bijela nisu boje!

MAJA

To uopće ne zvuči kao zabavna noć, sestrice. Ma kako ti se to odjednom dogodilo? Možda ti nedostaje vitamina? Jesi li sigurna da si prošloga tjedna popila dosta soka od limuna, naranči i mandarina?

KAJA

Da, plus još barem tri kivija dnevno. Nije do vitamina, u to sam sigurna. Sad sam sjetila, u snu sam jela kivije. I bili su potpuno bezukusni. Naravno da su bili bezukusni kad nisu bili ni zeleni.

VILKO

Nemoj se brinuti. Siguran sam da je rješenje jako jednostavno..Tu nam je , negdje pred nosom. Moramo samo dobro razmisliti. Misli Vilko, misli! Što li je boju iz Kajinih snova moglo otjerati?

KAJA

A znate što je bilo najtužnije?
U snu mi se pojavila jedna prekrasna duga.

MAJA I VILKO (uzdah

oduševljenja)
Duga!!!! (uzdah razočarenja)

KAJA

Mislim, trebala je biti prekrasna, s onim božanstvenim spektrom boja, a ovako je bila jedna obična...jedna...jedna duga-tuga.

VILKO I MAJA (tužno

ponavljaju) Duga- tuga.

MAJA

Vjerujem da uopće nije zabavno izgubiti boje.

KAJA

A kod vas ostalih sve je bilo u redu? Crvena, žuta, narančasta, plava, zelena, ljubičasta, sve su bile na svom mjestu?

VILKO Aha! Sve za

pet.

MAJA Cijeli spektar!

Ugasi se svjetlo na sceni. Likovi i šuma nestaju.

2.SCENA:

Ovaj dio predstave , koji prikazuje snove vjeverica, potrebno je vizualno odvojiti od ostataka koji se odvija u sadašnjosti i realnosti. Pripovjedač se samo čuje. Ne vidimo ga već na sceni pratimo vizualizaciju njegovog pripovijedanja. Moguće je također napraviti jednostavni animirani film projicirati ga na sceni, na primjer na laganom platnu kroz koje se u drugom planu naziru vjeverice koje spavaju.

PRIPOVJEDAČ (U OFF-U) : Jučer, kada se dan umorio i sunce zašlo iza horizonta, a odmah nakon što je završio večernji crtić, vesela vilenjačka družina uputila se na počinak. Zajedno su popili topli kakao, zatim dobro očetkali zube i jedni drugima poželjeli laku noć i mirne i vesele snove

Tri vjeverice peru zube, pozdravljaju se i zatim legnu u krevet.

Vilenjaku Vilku bilo je malo hladno pa je uzeo najdeblji pokrivač, dobro se pokrio- od stopala do glave, i vrlo brzo, u snovima otplovio na jedan daleki otok na kojem rastu slatkiši.

Vilko navlači pokrivač preko glave. Pokraj njega se pojavi otok s palmama prepunim slatkiša.

Vilko je čitavu noć uživao u vatrometu boja, hodajući među stablima na kojima rastu lizalice, cvijećem koje umjesto latica ima bombone i voćkama s tablama crne i bijele čokolade.

Vilko hoda među palmama, oko njega lete slatkiši.

A posebno ga je razveselila berba šumskog voća koje se već u košari iz bobica pretvaralo u marmeladu.

Košara puna voća. Iz košare zatim nestane voća a iskoči marmelada.

Na kraju ga je jedna bundeva naučila kako se pleše tango. Pa je ostatak noći proveo plešući na povrtnoj zabavi.

Vilko i Bundeve plešu scenom.

Vilko nestaje sa scene, a pojavljuje se Maja koja izvodi piruete.

Vilenjakinja Maja, za to je vrijeme, pred oduševljenom publikom izvodila piruete na zaleđenom jezeru, a onda je na dnu mora igrala Čovječe ne ljuti se s morskim kraljem Octopusom, hobotnicom rekli bismo po domaći.

Maja i hobotnica igraju čovječe ne ljuti se.

Na kraju je ogladnjela i otišla na večeru kod jedne od lutaka s kojima se igrala kada je bila mala. Njih dvije dugo se nisu vidjele, tako da su se do sita napričale, uz toplu juhu od ljubičastog graha, koju ju je lutka servirala u malim, zlatnim plastičnim tanjurićima.

Maja i lutka jedu juhu.

Polako nestaju elementi snova i na scenu se vraćaju elementi šume.

3.SCENA: Šuma. Dan. Vratili smo se u trenutak sadašnji.

KAJA

(duboko uzdahne)

I zamisli ti sad Majo kakva bi to katastrofa bila da ona ljubičasta juha nije imala boje. Ili da si otišla kod hobotnice na šah, a tamo sve bezbojno.

Vilko i Maja kimaju glavama, odobravaju, slažu se s Kajom i uzdišu

A zamisli tek kako bi nedostatak boja uništio tvoj san Vilko? Sva ta stabla prepuna slatkiša!

VILKO:

Ajme, ajme. Od same pomisli nije mi dobro. Bilo bi bolje onda to uopće ne sanjati nego u snovima imati slatkiše bez boja.

MAJA:

Slatkiši bez boja! (uzdah očajanja) To je stvarno najgore od najgoreg.

KAJA

(zajeca)

VILKO

Kajice sestrice, nemoj se žalostiti. Mora postojati rješenje. Pa nisu boje tek tako nestale s lica zemlje, odnosno s lica jastuka. Moraju negdje biti!

I mi ćemo ih pronaći.

Vilenjaci hodaju scenom poput profesora Baltazara. Lijevo-desno, gore-dolje. Ne znaju zapravo kamo bi krenuli.

MAJA

Stvarno ne znam kamo da krenemo i gdje da ih tražimo. Gdje se uopće traže izgubljen boje?

VILKO

(tajnovito ali ponosno)

Možda izgubljen boje odlaze na isto mjesto na koje odlaze i ostale stvari koje se izgube! Ha, što kažete na to?

KAJA

A kamo to odlaze izgubljene stvari?

VILKO

Pa u ured za izgubljene stvari! Ured izgubljeno nađeno.

MAJA

(poskoči od sreće) Bravo Vilko! Kako se toga odmah nismo sjetili!!!

4.SCENA: Kaja uzima jastuk. Pripremaju ga za let, a zatim se uhvate svaki za jedan kraj jastuk i polete. Lete praćeni glazbom.

SONG:

Družina ova na put sad se sprema

Pronaći boje kojih više nema

U snovima crno i bijelo vlada

S tugom se budi sada naša Kaja

Boje, boje, gdje li su boje

Kamo su one pobjegle

Svi vole snove koji imaju boje

U kojima šareni sjaji se svijet

*Kad zatvoriš oči i otvoriš srce
Spreman za dugin vatromet*

*Boje, boje, gdje li su boje,
Kamo su samo nestale*

*Letite mirno, putujte sretno
Neka vas miluje nebeski svod
Pronađite boje, obojite snove
Prije neg sunce zađe za brijeg*

Boje, boje , gdje li su boje Baš su se dobro sakrile!

5.SCENA: URED ZA IZGUBLJENE STVARI. Za pultom je službenica lisica Keti.

KAJA :

Dobar dan, ja sam Kaja Vjeverica. Je li ovo možda Ured za izgubljene stvari?

KETI SLUŽBENICA:

Da, da. Izvolite! Na pravom se mjestu. Ja sam Keti Lisica.

KAJA:

Trebala bih vašu pomoć. Barem mislim da mi vi možda možete pomoći.

KETI:

Samo reci dušo, dvadeset i četiri sata smo na usluzi: izgubljeno, nađeno, zagubljeno, pronađeno... to su naše specijalnosti. Dakle što si ti izgubila?

KAJA:

Boje!

KETI:

Molim?

KAJA:

Prošloga tjedna, mislim da je bila noć s utorka na srijedu, nisam baš točno sigurna, iz mojih su snova pobjegle boje. I evo, do dana današnjeg, to jest noći jučerašnje, nisu se vratile.

KETI SLUŽBENICA :

Uh, pa to je jako ozbiljno. Da vidimo jesu li možda kod nas. Nisam još čula za izgubljene boje, ali ... valjda ćemo ih pronaći.

Iza Keti nalazi se hrpa pretinaca. Na svakom pretincu drugi znak.

Snovi. Gdje su nam ono snovi?

(TRAŽI)

Lopte, kišobrani, domaće zadaće – e tih puno ima, cipele, lijeve čarape, desne čarape... aha evo i pretinca sa snovima.

Vjeverice se jako vesele kada Keti pronađe pretinac.

Što ovdje sve imamo? Aha, evo ga....dakle: nekoliko nedosanjanih snova, zatim dva sna koja nitko nije htio, tri noćne more...uh...uh. Moram brzo ovaj pretinac zatvoriti da opet ne pobjegnu i nekoga noću dobro ne oznoje.

Ima i nekoliko predugih snova, za koje jednostavno nitko nema vremena.

Zatim tu je jedan san u kojem je toliko hladno da se djevojčica Ana smrzla, ispod četiri pokrivača, dok ga je sanjala.

No čini se da nema boja koje su pobjegle iz snova. Evo provjerit ću još jednom....ne, ne, na žalost nisu kod nas..

KAJA:

(jako, jako tužno)

A ništa onda. Svejedno, hvala vam na pomoći.

KETI SLUŽBENICA :

Ma nemoj se žalostiti. Netko s tako lijepim repom uvijek bi trebao imati osmijeh na licu. A tko je ostatak družine?

KAJA:

Moj brat Vilko i moja sestra Maja.

KETI SLUŽBENICA :

Ovoliko lijepih repova još nikada nismo imali u ovom uredu.

Hajd' mo, glavu gore, mali moji! Ovo će vas sigurno oraspoložiti.

Keti im daje lješnjake. Uzimaju i grickaju.

MAJA I VILKO:

Hvala!

KAJA:

Nije mi do lješnjaka, ali hvala, kao da jesam.

Vjeverice lagano odlaze sa scene. Keti ih zaustavi.

KETI SLUŽBENICA : Čekaj, stani... možda sam

prebrzo odustala od portage. Ne valja tako olako odustajati.

Sve što se izgubi mora se i pronaći.

Ja nažalost nisam stručnjakinja za snove bez boja, specijalist sam za izgubljene stvari opće prakse, ali poznajem nekoga tko bi vam možda mogao pomoći.

KAJA:

Tko? .

KETI SLUŽBENICA :

Sova Kaliopa – pomagačica pjesnika i pjesnikinja. Znam da ona nešto petlja po snovima. Evo vam adresa.

MAJA I VILKO:

Čitaju

Veliki gradski vrt, treće stablo u zadnjem redu,

KAJA :

Hvala vam Ketu. Vi ste najbolja lisica na svijetu.

Ketu se malo zarumeni. Kaja joj skoči oko vrata i cmokne je. Vjeveričja družina priprema se za odlazak. Namještaju jastuk i hvataju se za njega, a Ketu im maše.

KETI SLUŽBENICA :

Sretno maleni!

Vjeverice se uhvate za jastuk i polete.

6.SCENA:

Gradski park. Dan. Ispred jedne duplje stoje naše vjeverice i kucaju. Čuje se sovino duboko disanje. Spava.

SOVA KALIOPA :

Spavam! Odlazi!

KAJA:

(tiho)

Gospođo Kaliopa, oprostite na smetnji. Nismo znali da spavate ovako dugo , već je odavno prošlo 12 sati.

SOVA KALIOPA :

Izlazi sova, trlja oči. Malo je ljuta

Ma da vidim ja koji to žutokljunci mene uznemiravaju.

VILKO:

Mi nismo žutokljunci mi smo vjeverice.

(Sova ga mrko pogleda)

KAJA:

Dobro jutro, ovaj dobar dan, ovaj....

SOVA KALIOPA :

Pa dobro dječice , što vas uče u toj vjeveričjoj školi, ha? Zar vas nisu naučili da sove spavaju danju?

KAJA :

Mi smo vam još novi u školi, tek smo stigli do slova M, tako da o sovama ne znamo baš puno...

SOVA KALIOPA : E pa sad ste naučili da sove danju ne treba uznemiravati jer mi danju spavamo! Jasno?

KAJA :

Jasno kao dan, ovaj noć... ovaj...

VILKO:

A što onda radite noću? Ako smijem priupitati.

SOVA KALIOPA:

Već si priupitao. Danju spavamo, noću lovimo!

MAJA:

A što lovite?

SOVA KALIOPA :

Pa kako koja sova. Ja na primjer lovim snove.

VILKO:

Snove?

Sova kima potvrdno

SOVA:

Da, u knjigama ćete nas pronaći pod imenom sove snovolovke. Ali samo u jako, jako dobrim knjigama. Ne damo se mi tiskati tek tako. Biram društvo, kako u prirodi , tako i u knjigama.

KAJA:

(zamahne repom i pljesne ručicama)

Pa ja baš vas trebam! Gospođo sovo snovolovko.

SOVA KALIOPA:

Kaliopa, to mi je ime.

KAJA:

Gospođo Sovo,snovolovko, Kaliopa - možda će sada napokon mojim mukama doći kraj.

SOVA KALIOPA:

A što se to tebi dogodilo? Kakve brige brineš?

KAJA:

Ja još imam snove, njih nisam izgubila, ali su moji snovi izgubili boje.

SOVA KALIOPA :

Joj pa to je kao u onim starim filmovima! Cool.

KAJA:

Ali moji snovi nisu stari filmovi i ja bih htjela da se u njih vrate boje. Meni je više cool kad ima boja.

SOVA KALIOPA:

Razumijem, mila. Svakako je zabavnije sanjati u koloru. No reci mi, kako ti ja mogu pomoći?

MAJA:

Pa vi hvatate snove...

SOVA KALIOPA :

Ja hvatam snove ali nemam za njih boje. Ja nisam slikarica. Čak ni ne poznajem slikare. Moje su mušterija uglavnom pjesnici i pisci.

VILKO:

Mušterije?

SOVA KALIOPA :

Mušterije, klijenti , korisnici mojih usluga ljudi kojima pomažem.

VILKO:

A kako vi pomažete pjesnikinjama i pjesnicima?

SOVA KALIOPA :

Na svijetu ima jako puno snova koji bi jednostavno propali da mene nema. Ljudi obično ne znaju što bi sa svojim odsanjanim snovima, ma koliko divni oni bili. Ali pjesnici i pjesnikinje, e oni znaju. Oni od snova pletu stihove, strofe, pjesme... I zato je noću letim uokolo i skupljam one najzanimljivije snove, ili neke njihove dijelove: na primjer kišno jutro nas uzburkanom pučinom, brod u kapljici rose dugu na vrhu maslačka ili pčelu u žlici čaja... ma ima , vjerujte mi, u snovima jako puno toga što se dobro može iskoristiti u pjesmama. Zato i radim bez prestanka. Jedva deset dana godišnjeg odmora uspijem spojiti. Na Božić I novu Godinu mogu zaboraviti. Tada ljudi duže i čvršće spavaju pa imamo toliko snova da neke čak i izvozimo.

VILKO:

A pomažete li pjesnicima koji pišu pjesme za knjige ili onima koji pišu pjesme za pjevanje?

SOVA KALIOPA:

I jednima i drugima.

MAJA:

I ima li onda vaših stihova u nekim hitovima koji se čuju na radiju i televiziji?

SOVA KALIOPA :

Samo je prošle godine deset pjesama, u koje sam ja umiješala krila, bilo na vrhovima top lista. Šapnut ću vam neke, ali obećajte da nikome nećete reći. Poslovne tajne moraju se čuvati.

VILKO:

Sve tajne moraju se čuvati!

SOVA KALIOPA:

Ma vidi ti njega. Još ti ni rep nije do kraja izrastao , a već si tako pametan!

Kaliopa prilazi Vilku i Maji i šapće im naslove pjesama. Vjeverice su oduševljenje. Za to vrijeme vidimo Kaju kako se šćućurila negdje da rubu scene.

VILKO:

Joj ta mi je najdraža.

MAJA:

Zar i ta?

VILKO:

Majo, slušaj!

KAJA:

Nemoguće. Pa ta je pak meni najdraža. Čuješ li Vilko.

VILKO:

Sto mu prepečenih lješnjaka,(važno i zadivljeno) pa vi zaista radite jedan težak i odgovoran posao.

KAJA:

Puno vam hvala na tome.

SOVA KALIOPA:

Divno je raditi posao koji veseli toliko puno ljudi. Pjesnici su čuđenje u svijetu, a ja im pomažem koliko mogu.

Priđe Kaji.

Žao mi je da i tebi ne mogu pomoći. Ali možda znam nekoga tko bi mogao.

KAJA:

Stvarno?

SOVA KALIOPA:

Moj prijatelj Medo Nedo. On popravlja snove.

KAJA:

(hiperventilira) To znači da je on možda u stanju pronaći boje.

SOVA KALIOPA:

Lako ćete ga pronaći. Živi kod trećeg stabla u četvrtom redu iza proplanka. Hajde, brzo letite dok nije pala noć.

Vjeverice se hvataju za jastuk i polete.

7.SCENA: VJEVERICE LETE

SONG:

Družina ova na put sad se sprema

Pronaći boje kojih više nema

U snovima crno i bijelo vlada

S tugom se budi sada naša Kaja

Boje, boje, gdje li su boje

Kamo su one pobjegle

*Svi vole snove koji imaju boje
U kojima šareni sjaji se svijet
Kad zatvoriš oči i otvoriš srce
Spreman za dugin vatromet*

*Boje, boje, gdje li su boje,
Kamo su samo nestale*

*Letite mirno, putujte sretno
Neka vas miluje nebeski svod
Pronađite boje, obojite snove
Prije neg sunce zađe za brijeg*

Boje, boje , gdje li su boje Baš su se dobro sakrile!

8.SCENA

Šuma iza proplanka. Treće stablo u četvrtom redu. Dan, nešto malo manje sjajan nego u prethodnoj sceni. Svjetlom sugeriramo da je dan malo odmakao i da se uskoro sprema noć. Ipak nije još sumrak, to je onaj smiraj dana neposredno pred sumrak. Vjeverići su već tamo i razgovaraju s

Medom. (da izbjegnemo upoznavanje)

MEDO NEDO :

Mislím da ste stigli na pravo mjesto.

Hajdmo, glavu gore, mali moji!

Medo Nedo nikada ne dozvoljava problemima da preuzmu uzde.

Sve što se izgubi mora se i pronaći. Zar ne?

Reci. Je li ovo jastuk na kojem ti spavaš?

KAJA:

Da. Spavam na njemu već godinama.

MEDO NEDO : A mogu li

ja njega pregledati?

KAJA:

Pa naravno. Pogotovo ako mislite da će nam to pomoći.

MEDO NEDO :

Uh, ovo je jedan težak primjerak. Pravi kapitalac.

U njemu ima svega i svačega ima.

Nisam još sto posto sigurna, ali mislim da se u ovom jastuku skriva tajna izgubljenih boja iz snova!

No kao što sam rekao- dosta težak zadatak je pred nama. Ručna obrada neće biti dovoljna i zato najbolje da ga odmah ubacimo u Jastukovac.

VILENJACI:

U što?

MEDO NEDO :

U jastukovac. Stroj za provjeru jastuka i popluna.

Vlastoručno i vlastomozgovno sam ga konstruirao. .

Na sceni se pojavljuje Jastukovac - neobičan stroj za provjeru jastuka i popluna, čijem je izgledu granica jedino scenografova mašta. Bitno je da stroj svjetluca i ispušta "zabavne" zvukove.

Jastuk se okreće u Jastukovcu , a sve je popraćeno veselom kakofonijom. Likovi postupno nestaju sa scene koju potpuno zauzme Jastukovac.

MEDO NEDO:

(U OFF-U)

Bilo je tu borbi s gusarima, šetnji po oblacima, priča o dalekim, izgubljenim zemljama, nekoliko poljubaca, jedna baka koja hoda po žici, dvanaest raspjevanih tulipana... Ma što da vam pričam dalje.

Znate i sami čega sve ima, i nema, u snovima.

9..SCENA U STROJU JASTUKOVCU Na sceni je jastukovac. Svi likovi su nestali, a Medin se glas izgubio u zvukovima koje proizvodi jastukovac. Pojačava se kakofonija stroja, koja se zatim pretvara u glazbu koja prati ples fluorescentnih predmeta koji ispadaju iz jastuka.

Iz jastuka ispadaju gusara,

Nekoliko tulipana,

Baka koja hoda po žici...,

Tu je još nekoliko knjiga. Jenda balerina, žirafa i otok s palmom.... sve što se može naći u snovima jedne djevojčice – vjeverice.

10.SCENA KOD MEDE NEDE

Jastukovac se zaustavio.

KETI SLUŽBENICA:

HO,ho, ho, znao sam. Odmah sam znao da se u jastuku krije tajna. Kaja na njemu spava već godinama i zajedno su odsanjali i zajedno su odsanjali čak 1068 snova.

Da da, zavidna količina.

A koliko li ih je tek bilo prije Kaje.... ohoho. Nije ni čudo da se umorio i da više nema snage za proizvodnju snova u boji.

KAJA:

Nisam znala da se jastuci mogu umoriti.

MAJA:

Ni ja.

VILKO:

Pa oni barem uvijek spavaju.

MEDO NEDO:

Oni spavaju dok ste vi budni, ali kada vi zaspete onda se oni probude.

VILKO:

Probude se? Po noći, kad je mrak?

MEDO NEDO:

Da, dok vi spavate oni su budni. To je njihov posao, da proizvode naše snova. A svi koji rade jednom se i umore. Znaite, to vam je kao kod printera, pisača. Koristite li uopće vi vjeverice računala i pisače*

VILKO: I MAJA:

Pa naravno.

KAJA:

Mi smo moderne , gradske vjeverice.

MAJA:

Nismo iz starih priča, koje se nalaze u prašnjavim knjigama požutjelih stranica.

MEDO NEDO:

Dakle ako printate, ispisujete puno stranica na pisaču onda se one male kutijice, toneri, u kojima se nalazi boja jednostavno isprazne. Ili poput drvenih bojica. Ako s njima puno crtamo moramo ih nekada i zašiljiti. Zar ne? E pa tako se moramo brinuti i o jastucima.

KAJA:

A kako se brinemo o jastucima?

MEDO NEDO:

Jastuke treba redovito zračiti, poravnavati, a ponekad i oprati. Da, da. Znam da zvuči dosadno, i jest dosadno, ali što da se radi. Ponekad jednostavno moramo obaviti i dosadne zadatke. Tako vam je to.

A kao specijalist za jastuke, mogu vam još reći i da oni jako vole kada im se ujutro zahvalite na snovima. Nikako im nije drago kad iz kreveta samo odjurimo, bez pozdrava. Eto takvi su, malo osjetljivi.

KAJA:

A joj nisam to sve znala.

VILKO:

Ni ja.

MAJA:

Ni ja.

MEDO NEDO:

Svašta mi je danas ispričao ovaj jastuk, dragi moji. Znete li vi da ti Kaja uopće nisi prva koja je na njemu sanjala. .

KAJA:

Stvarno?

MEDO NEDO:

Ni prva, ni jedina.

Zanimljiva je njegova životna priča. Želite li je čuti?

SVI ZAJEDNO:

Da!

11.SCENA

U STROJU JASTUKOVCU

JASTUK SE PONOVRNO VRTI U STROJU. SVE BLJESKA I BUČI. ZATIM SE SVE STIŠAVA , JASTUK I STROJ NESTAJU I KREĆE PRIČA O KAJINOM JASTUKU....

12.SCENA

PRIČA O JASTUKU – događa se u prošlosti

Kao i sceni broj 2. Ovaj je dio napravljen nekom drugom tehnikom (u crnom ili teatru sjena). U , ovom, lijevom stupcu nalaze se upute za lutkarsku igru koja prati glas pripovjedača.

PRIPOVJEDAČ- GLAS U OFFU : Sanjalačka karijera Kajinog jastuka započela je jednog sunčanoga dana kada ga je s police, u trgovini posteljine uzela Markova mama.

MAMA DAJE MARKU JASTUK

MARKO SPAVA U KREKETU

Marko je bio veseli dječak, dobar sanjač, prva klasa. Zajedno su letjeli nebeskim visinama i plovili morskim dubinama, a nerijetko bi jastuk u snovima doznao kako je prethodni dan Marko proveo.

NEBO S BIJELIM

OBLACIMA, PODMORJE,

ZMAJ NA ŠPAGI.

Dok je spavao Marko se prisjećao puštanja zmaja kraj rijeke, teških zadataka iz matematike, golova ,koje je zabio ili primio, na nogometnoj utakmici. A vrlo često u Markove bi snove došetala i Maja iz druge klupe kraj prozora.

MATEMATIČKI ZADATAK. MARKO NABIJA NOG.

LOPTU.

MAJA, MARKOVA SIMPATIJA.

No jednoga dana Markova je mama odlučila da je vrijeme za nove jastuke.

MAMA POSPREMA SOBU.

I tako je naš junak završio na tavanu. Tamo mu je bilo tužno i dosadno.

JASTUK STAVLJA NA TAVAN, MEĐU OSTALE ODBAČENE STVARI.

Sve dok jednoga dana kroz mali prozor na vrhu krova, na tavan nije uletjela jedna roda.

TUŽAN JASTUK. RODA ULAZI NA TAVAN.

Roda nikada nije tako lijepo sanjala, kao te noći kada je glavu spustila na ovaj jastuk. I zato ga je odlučila povesti sa sobom na jug.

RODA SPAVA NA JASTUKU.

BAKA VILA DRŽI STARI JASTUK

Ali letjeti s jastukom nije bilo tako jednostavno. Bio je pretežak i zato ga je roda, doduše teška srca, ostavila na palubi jednog broda.

RODA LETI PREMA JUGU S JASTUKOM. TEŠKO JOJ JE.

NA MORU JE BROD. RODA SPUŠTA JASTUK.

Pomorac Jakov jako se razveselio kada ga je na palubi ugledao. Svoj stari jastuk, naime, on je izgubio u jednoj od luka u koju je brod pristao. Jakov i jastuk zajednu su puno lijepih snova odsanjali.

BROD PLOVI S JASTUKOM NA VRHU

Iako, moramo reći, bilo je tu i besanih noći kada veliki valovi Jakovu nisu dali da sklopi oči.

MORNAR JAKOV PREVRĆE SE U SNU. VELIKI VALOVI OKO NJEGA.

Upoznao je ,ploveći, jastuk lijepe i zanimljive gradove na oblama Portugala, Španjolske,Italije i Hrvatske.I lijepo su se on i Jakov družili sve dok se jednoga dana nisu iskrkali u luci koja je okružena stablima na kojima žive vjeverice.U luci ga je neoprezni mornar, kao nekoć i svoj stari jastuk,zaboravio. Srećom pronašla ga je jedna vjeverica, vrlo otmjenoga repa. Ona ga je oprala, osušila i svojoj unuci - vjeverici Kaji poklonila

BAKA VJEVERICA POKLANJA JASTUK KAJI.

*STROJ S JASTUKOM SE I DALJE OKREĆE. ZATIM SE UZ LAGANI FADE OUT
GLAZBE ZAUSTAVI.*

13.SCENA

KOD MEDE NEDE

Medo Nedo predaje jastuk Kaji.

Kaja grli jastuk.

MEDO NEDO:

Evo ga. Ponovno je čist, svjež i spreman za nove snove!

KAJA:

Jastučiću dragi pa ti si svjetski moreplovac!

Toliko toga si prošao prije nego si meni došao. Ja često sanjam udaljene obale, ima li to veze s prijašnjim životom mog jastuka. Što mislite?

MEDO NEDO :

Mi, dok spavamo, jastucima povjeravamo svoje želje i strahove, strepnje i nade. Od toga materijala oni grade naše snove. Pletu mrežu, poput nekog nježnog pauka. Ali i oni nama prenose svoja iskustva. Pričaju priče koju sami doživjeli ili su ih čuli od drugih jastuka.

VILKO:

Zar jastuci međusobno razgovaraju?

MEDO NEDO:

O da. Razgovaraju međusobno ali što je još važnije, jastuci nam prenose i priče koje njima pričaju njihovi rođaci koji su zaista svjetski putnici.

VILKO:

Zar jastuci imaju rođake?

KETI SLUŽBENICA : Da. Rođake koji za njih , odnosno za vas, sakupljaju priče po cijelome svijetu. A vi ih dobro poznajete. Viđate ih gotovo svakoga dana.

MAJA:

Stvarno? A tko su oni?

KETI SLUŽBENICA :

Pogledajte gore?

*SNOP SVJETLA OBASJA OBLAKE. SVE OSTALO SE
LAGANO ZATAMNI.*

VJEVERICE: (

zadivljeno) Oblaci?

MEDO NEDO:

Da, oblaci jastukovi su bratići!

14.SCENA

U ZRAKU – Ples s oblacima

*Naši junaci i oblaci zajedno plešu na glazbu iz songa . Valcer vjeverica i
oblačaka.*

Nježno i veselo.

SONG:

*Njima je more livada plava
Što gore je iznad naših glava
Lagani, bijeli ko pamuk meki
Oblaci plove zimi i ljeti Mirno plove i pričaju priče- tko
će brže, ljepše, više Od slika i riječi mrežu pletu
Što noću u snove stižu djetetu
Nose nam oni dah svoji puta
Prenose čežnje, želje i nade
Zakuca ponoć nad nebom tamnim
Oči se sklope a zvijezde sjaje
Ko svjetiljke iznad polja snova
Prepunih igre, radosti , boja
Oblaci plove i nose nam snove*

15.SCENA

KOD MEDE NEDE

KAJA:

Prekrasno! To je zaista prekrasno!

MEDO NEDO:

Da, zato u snovima možemo otputovati na mjesta na kojima nikada nismo bili. Razumjeti jezike koje inače ne govorimo. Pjevati pjesme koje ne poznajemo. Svirati na instrumentima za koje nismo ni znali da postoje. Dok vi na primjer sjedite u vašem vrtu i promatrate nebo oblaci upijaju vaše misli i kasnije ih , preko jastuka, prenose nekim drugim spavačima koji spavaju na nekom drugom kraju svijeta.

Oblaci i snovi svih nas povezuju.

KAJA:

Da sam ja znala da se moj jastuk bavi tako zanimljivim i odgovornim poslom ja bih se odavno puno bolje o njemu brinula.

MEDO NEDO:

Nikad nije kasno. Sad možeš početi.

MAJA:

A možemo li i mi donijeti svoje jastuke na pregled u vaš Jastukovac?

MEDO NEDO:

Naravno!

SVE SE ZAMRAČI

16.SCENA

JASTUKOVAC

DVA JASTUKA , MAJIN I VILKOV, VRTE SE U JASTUKOVCU .

KAO U SCENI BROJ ŠEST IZ JASTUKA "ISPADAJU

DIJELOVI" MAJINI I VILKOVIH SNOVA TO JEST LUTKICE KOJE PREDSTAVLJAJU MOTIVE
NJIHOVIH SNOVA.

17.SCENA

VILINSKI VRT

sve je isto kao u prvoj sceni. Isti scenografski elementi i zvukovi.

Prva izlazi Kaja. Nosi jastuk.

Dolaze Maja i Vilko. I oni nose svoje jastuke.

KADA SE OTVORI ZASTOR NA SCENI JE MRAK. NA

HORIZONTU SU MJESEC I ZVIJEZDE. ZATIM

ATRIBUTI NOĆI NESTAJU, PALI SE SVJETLO I ZAČUJE PIJETAO. JUTRO JE.

KAJA:

Sad si siguran jastučiću moj , od danas ću te redovito provjetravati, na stablu zračiti, čistiti, prati i ujutro pozdravljati.

MAJA:

Dobro jutro!

VILKO :

Dobro jutro!

MAJA:

I sekice, jesu li se boje vratile u snove?

KAJA:

Sve do jedne.

VILKO I MAJA SE VESELE. VILKO:

I u mojim su snovima boje bile još vedrije i čišće. Sto mi prepeæenih lješnjaka- Medo Nedo stvarno zna svoj posao.

MAJA:

A onaj njegov stroj,jastukovac- čuda radi!

VJEŠAJU JASTUKE NA DRVEĆE

KAJA :

Hvala vam na lijepim snovima, dragi naši jastuci. A sada slobodno uživajte na ovom svježem zraku i pričajte do mile volje sa svojim rođacima oblacima.

MAJA:

Mi nećemo prislušivati.

VILKO:

Tako je, želimo da nas noću iznenadite. Ne želimo snove unaprijed znati.

KAJA:

(publici)

A vama draga djeco- hvala što ste danas bili s nama. Pozdravite svoje jastuke, dobro ih prozračite i nešto lijepo noćas sanjajte.

18.SCENA SPAVANAC

na sceni je mrak, zvijezde i mjesec. Vidimo tri jastuka i naše junake kako spavaju na njima. Na scenu uplovljavaju oblaci. Kreće glazba.

Jastuk je gnijezdo na kojem se sniva

U njemu rastu najljepše priče

I bića iz mašte baš tamo žive

Čudesne zgode i avanture

Iz oblaka noću u vaš jastuk jure!

Boje su opet došle u snove

Mi volimo snove i volimo boje

Boje, boje, dugine boje

S njima je lijepo ma javi i snu

Šareni snovi kroz noć sada jure I vode nas u nove avanture!

KRAJ

